

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 6C/98/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615202585
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Žišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5615202585.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, samosudkyňou JUDr. Ivetou Žiškovou, v právnej veci navrhovateľa Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti odporcovi X. Č., K.. XX. XX. XXXX, O. J. V. XXX, v konaní o zaplatenie 3 776,69 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi 3 959,85 eur a úroky z omeškania 8 % ročne zo sumy 3 754,77 eur od 15. 03. 2015 do zaplatenia v mesačných splátkach po 80,-eur, prvá splátka splatná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku, pod následkom straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo aj len jednej splátky.

Vo zvyšku sa návrh z a m i e t a .

Navrhovateľovi sa p r i z n á v a náhrada trov konania 226,50 eur, ktoré je odporca povinný zaplatiť navrhovateľovi v mesačných splátkach po 10,-eur, prvá splátka splatná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku, pod následkom straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo aj len jednej splátky.

o d ô v o d n e n i e :

Písomným návrhom, doručeným súdu dňa 02. 04. 2015, uplatnil navrhovateľ voči odporcovi istinu 3 776,69 eur, úrok 205,08 eur, úrok z omeškania 5,41 eur, úrok 15,9 % ročne zo zaplatenej istiny vo výške 3 776,69 eur od 15. 03. 2015 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8 % ročne z nezaplatenej istiny 3 776,69 eur a nezaplatených úrokov 205,08 eur od 15. 03. 2015 do zaplatenia a nahradiť trovy konania, vynaložené na zaplatenie súdneho poplatku 226,50 eur. Návrh odôvodnil tým, že uzatvoril dňa 31. 10. 2012 s odporcom Úverovú zmluvu č. 12293 (ďalej len „úverová zmluva“), na základe ktorej poskytol odporcovi peňažné prostriedky vo výške 4 200,-eur. Poskytnutý úver a úroky sa odporca zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach a celý úver s príslušenstvom bol povinný splatiť do 17. 10. 2022. Po vyčerpaní poskytnutého úveru odporca porušil svoje zmluvné povinnosti, a preto bol listom zo dňa 20. 02. 2015 vyzvaný na predčasné splatenie poskytnutého úveru v lehote do 14. 03. 2015, napriek tomu však odporca dlh nezaplatil. Ku dňu predčasného zosplatnenia navrhovateľ vyčíslil pohľadávku sumou 4 047,18 eur a pozostáva z poskytnutého úveru 3 776,69 eur, úrokov do zosplatnenia 205,08 eur, úrokov z omeškania 5,41 eur, čo je 8 % ročne z omeškania každej dlžnej splátky, poplatkov 60,-eur.

Na výzvu súdu na doplnenie návrhu navrhovateľ reagoval podaním zo dňa 02. 06. 2015, ku ktorému pripojil dve prílohy a to prílohu č. 1, ktorou dokladoval splátky uhradené odporcom v prospech istiny, zmluvného úroku a poplatkov a prílohu 2, ktorá mala dokladovať spôsob výpočtu úroku z omeškania - táto príloha však nebola riadnym listinným dôkazom, nakoľko je nielenže neprehľadná, ale nebola vyhotovená ani v slovenskom jazyku. Takisto číselné údaje uvedené v tejto listine sa nezhodujú so sumami uvádzanými v návrhu na začatie konania.

Navrhovateľ sa neustanovil na pojednávanie, na ktoré bol riadne a včas predvolaný, pričom svoju neprítomnosť písomne ospravedlnil. Súd preto v zmysle § 101 ods. 2 O. s. p. vec prejednal aj v jeho neprítomnosti a rozhodol na základe vykonaných dôkazov.

Odporca uznal, že mu navrhovateľ poskytol úver 4 200,-eur, ktorý prestal splácať. Odôvodnil to svojou zlou sociálnou situáciou, nakoľko mal v rodine dve úmrtia (zomrela mu družkina matka a jeho stará matka) s čím mal finančné výdavky. Okrem tohto úveru mal navrhovateľom poskytnutý ešte ďalší úver, ktorý bol predmetom konania tunajšieho súdu vedeného pod sp. zn. 4C/97/2015 a pôvodne obidva úvery splácal mesačne spolu po 168,-eur. Nakoľko v konaní 4C/97/2015 bol zaviazaný zaplatiť navrhovateľovi 5 055,50 eur, úroky 288,33 eur a úrok z omeškania 4,62 eur v mesačných splátkach po 100,-eur a trovy konania 303,-eur v mesačných splátkach po 20,-eur, žiadal povoliť splátky na zaplatenie dlžnej čiastky, ktorá je predmetom tohto konania len v takom rozsahu, aby obidve splátky boli spolu 200,-eur. Nesúhlasil však s tým, aby bol zaviazaný na také vysoké úroky a poplatky, ako to uvádzal navrhovateľ v návrhu. Uviedol, že nemá finančné prostriedky, aby celý dlh splatil naraz. Je zamestnaný, v mesiaci máj 2015 mal čistý mesačný príjem 546,52 eur, z čoho sa mu vykonávajú zrážky na pôžičku poskytnutú nebankovým subjektom po 40,-eur. Má tri deti, I.T., H. U. I. Č., ktoré žijú s jeho bývalou družkou s tým, že na deti bol zaviazaný platiť výživné mesačne spolu po 135,-eur. Býva v rodičovskom dome spolu so svojimi rodičmi a týmto na elektrinu prispieva mesačne po 50,-eur. Nakoľko sa dostal do finančnej tiesne, dlh je ochotný splácať, ale musí aj z niečoho žiť.

Listinnými dôkazmi bolo preukázané, že navrhovateľ a odporca uzatvorili dňa 31. 10. 2012 úverovú zmluvu, na základe ktorej odporcovi bola poskytnutá pôžička 4 200,-eur, dojednané boli úroky fixné vo výške 15,9 % ročne, poplatok za správu úverového účtu 1,99 eur mesačne, výška anuitnej splátky 70,28 eur, prvá anuitná splátka splatná 19. 11. 2012, počet splátok 120, splatnosť úveru bola určená na deň 17. 10. 2022, výška RPMN bola určená 18,27 % a priemerná hodnota RPMN 19,8 %. Celkovú čiastku, ktorú sa odporca zaviazal banke splatiť, bola vyčíslená na 8 672,40 eur. Odporca úver vyčerpал dňa 31. 10. 2012, čo vyplýva z výpisu z účtu. Skutočnosť, že odporca nesplácal úver v zmysle dojednaných zmluvných podmienok preukazuje upomienka zo dňa 23. 12. 2014, v ktorej bola dlžná suma splátok vyčíslená na 160,86 eur s tým, že odporcovi bolo uložené túto čiastku zaplatiť najneskôr do 28. 12. 2014. Listom zo dňa 20. 02. 2015 navrhovateľ rozhodol o predčasnej splatnosti celého úveru, pričom celý dlh vyčíslił sumou 4 039,53 eur a túto sumu

„s príslušenstvom“, ktoré však vo výzve nie je špecifikované, mal odporca zaplatiť najneskôr do 14. 03. 2015. Z listiny, ktorou navrhovateľ dokladoval prehľad splátok súd zistil, že za obdobie od 31. 10. 2012, kedy je vyznačené čerpanie 4 200,-eur, do 11. 09. 2014, kedy bola zaznamenaná posledná kreditná splátka 69,86 eur, bola odporcom uhradené spolu 1 621,32 eur. Z tejto sumy bola použitá na úhradu istiny čiastka 384,-eur, na úroky z úveru 1 162,16 eur, na dojednané poplatky za správu úverového účtu 13,93 eur a na iné poplatky v zmluve nedojednané čiastka 61,23 eur.

Zmluva o úvere, na základe ktorej navrhovateľ uplatňuje nárok v tomto konaní, je podľa svojho obsahu spotrebiteľskou zmluvou, takže právne vzťahy účastníkov sa spravujú zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov (ZSÚ) a ak tento zákon neupravuje niektorú otázku, nastupuje právna úprava spotrebiteľského práva v širšom zmysle slova podľa Občianskeho zákonníka. Podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka sa síce jedná o tzv. absolútny obchod, ale v spotrebiteľských zmluvách sa ustanovenia Obchodného zákonníka použijú iba v prípade, ak je táto právna úprava výhodnejšia ako úprava Občianskeho zákonníka.

Podľa § 101 ods. 1 O. s. p. účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu.

Podľa § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „Obč. zák.“) v znení platom ku dňu uzavretia zmluvy

(1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

(2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany,

ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1, 2 Obč. zák.

(1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

(2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 9 Obč. zák. ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Obč. zák.

(1) Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

(2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Vzhľadom na citovanú právnu úpravu, za použitia výkladu, ktorý je spotrebiteľa priaznivejší súd ustálil, že navrhovateľ mohol vyzvať odporcu na zaplatenie celej pohľadávky najskôr nezaplatením splátky splatnej 17. 12. 2014. Navrhovateľ pristúpil k zosplateniu pohľadávky výzvou zo dňa 20. 02. 2015, takže ku dňu zosplatenia odporca mal zaplatiť podľa úverovej zmluvy splátky splatné v období od novembra 2012 do februára 2015, čo je 28 splátok po 70,28 eur, teda 1 967,87 eur. Za týchto 28 mesiacov odporca bol povinný platiť aj dojednaný mesačný poplatok za správu úveru 1,99 eur, čo je 29,99 eur, teda spolu mal odporca zaplatiť 1 997,86 eur. Za toto obdobie podľa listiny predloženej navrhovateľom, ktorú odporca nespochybnil, bola odporcom vykonaná úhrada 1 621,32 eur, teda dlh odporcu ku dňu zosplatenia úveru predstavoval čiastku 376,54 eur. Navrhovateľ nedôvodne zo splatenej sumy 1 621,32 eur zaúčtoval 61,23 eur na úhradu poplatkov, pretože tieto neboli individuálne dojednané. Pokiaľ takéto poplatky vyplývajú zo Sazobníka poplatkov, odporca ich nemohol ovplyvniť, takže v zmysle citovanej právnej úpravy navrhovateľovi na ne nevznikol nárok. Potom je potrebné čiastku 61,23 eur započítať na úhradu istiny, ktorá sa tým zvýšila na 445,23 eur. Navrhovateľ mohol od odporcu žiadať dojednané zmluvné úroky a poplatky za vedenie účtu len do doby zosplatenia. Po zosplatení už navrhovateľ mal právo iba na zosplatenú istinu. Napriek výzve súdu navrhovateľ nešpecifikoval, aká časť z uplatnenej sumy pripadá po zosplatení na istinu, úroky z úveru, prípadne iné príslušenstvo. Preto súd určil zosplatenú istinu sumou 3 754,77 eur (rozdiel medzi poskytnutým úverom 4 200,-eur a čiastkou 445,23 eur, ktorá mala byť zaúčtovaná na úhradu istiny). Potom dlh odporcu by predstavoval čiastku 4 131,31 eur, pretože do zosplatenia predstavoval dlh 376,54 eur a po zosplatení 3 754,77 eur.

Navrhovateľ si v tomto konaní uplatnil voči odporcovi nezaplatenú istinu 3 776,69 eur, pričom napriek výzve súdu túto sumu nepreukázal a nevyplýva ani z ním predložených listinných dôkazov. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody potom súd zistil, že dlh odporcu z titulu nezaplatenej istiny je len 3 754,77 eur.

Okrem istiny 3 754,77 eur by navrhovateľovi patrila čiastka 376,54 eur, predstavujúca dlh vzniknutý do zosplatenia úveru (rozdiel medzi dohodnutými splátkami za obdobie od novembra 2012 do februára 2012 vo výške 1 997,86 eur a úhradou odporcu 1 621,32 eur). Odporca si však okrem nesplatennej istiny uplatnil iba úrok z úveru vo výške 205,08 eur. V dohodnutej mesačnej splátke 70,28 eur boli zahrnuté aj úroky z úveru a nakoľko navrhovateľom uplatnená čiastka je nižšia ako dlh 376,54 eur zistený do zosplatenia úveru a súd je podľa ust. § 81 ods. 1 O. s. p. viazaný návrhom, priznal súd navrhovateľovi uplatnený úrok vo výške 205,08 eur. Súd však nepriznal navrhovateľovi úroky z omeškania uplatnené vo výške 5,41 eur, nakoľko tento nárok navrhovateľ nepreukázal, aj keď bol vyslovene vyzvaný na jeho špecifikáciu. Na preukázanie tohto nároku navrhovateľ predložil listinu, ktorá nie je vyhotovená v

slovenskom jazyku a ani z číselných údajov na tejto listine nevyplýva suma 5,41 eur. Navrhovateľ preto v tejto časti nepreukázal svoje tvrdenie, a preto úrok z omeškania 5,41 eur súd navrhovateľovi nepriznal.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchod. zák.“) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 503 ods. 1 prvá veta, ods. 2 Obchod. zák.

(1) Záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky.

(2) Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Vzhľadom na citovanú právnu úpravu navrhovateľ mal nárok na úroky z úveru len do jeho zosplatnenia, ktoré realizoval výzvou zo dňa 20. 02. 2015. Navrhovateľ nepreukázal doručenie tohto listu odporcovi, a preto súd vychádzal z fikcie, že výzva bola odovzdaná na poštovú prepravu dňa 23. 02. 2015 (najbližší pracovný deň po vyhotovení listu), v takom prípade mohol byť doručený odporcovi najskôr 25. 02. 2015. Z ustanovenia § 565 Obč. zák. v spojení s § 53 ods. 9 Obč. zák. vyplýva, že musí uplynúť najmenej 15 dní odo dňa, keď veriteľ upozornil spotrebiteľa, že uplatňuje právo na zaplatenie celej pohľadávky do dňa, keď malo dôjsť k splatnosti celej pohľadávky s tým, že táto 15-dňová lehota môže začať plynúť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením jednej zo splátok. Za predpokladu doručenia výzvy odporcovi dňa 25. 02. 2015, uplynula 15-dňová lehota na plnenie dňom 12. 03. 2015 a odporca sa dostal do omeškania dňom 13. 03. 2015.

Podľa § 503 ods. 1 prvá veta Obchod. zák. záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité prostriedky.

Podľa § 121 Obč. zák. príslušenstvom pohľadávku sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Obč. zák. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. (záväzkový vzťah vznikol pred 01. 02. 2013) výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V zmysle citovanej právnej úpravy je preto potrebné rozlišovať zmluvné úroky a úroky z omeškania, na ktoré má veriteľ právo zo zákona. Oneskoreným zaplatením úrokov z úveru totiž nevzniká právo na úroky z omeškania (R 70/1995). Občiansky zákonník ani Obchodný zákonník totiž neumožňuje veriteľovi požadovať od dlžníka úroky z omeškania pre prípad omeškania s platením iného príslušenstva pohľadávky, v danom prípade úrokov z úveru (Rc 5/2006).

Odporca bol preto povinný platiť navrhovateľovi v rámci dojednaných splátok vo výške 70,28 eur úroky z úveru len do jeho zosplatnenia. Od nasledujúceho dňa po zosplatnení však už navrhovateľovi nepatria úroky z úveru dojednané v zmluve vo výške 15,9 % ročne. Zmluvný úrok, ako odplata za poskytnuté peňažné prostriedky, totiž prislúcha veriteľovi len za dojednanú dobu poskytnutia úveru. Keďže dňom zosplatnenia sa stal splatným celý úver, navrhovateľovi nepatria úroky z úveru, ktoré si uplatnil od 15. 03. 2015 do zaplatenia, a v tejto časti preto súd návrh zamietol.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odporca sa dostal do omeškania dňom 13. 03. 2015, kedy bola Európskou centrálnou bankou určená základná úroková sadzba 0,5 %. Úroky z omeškania predstavujú túto sadzbu zvýšenú o 8 percentuálnych bodov, čo by predstavovalo úroky z omeškania 8,05 % ročne. Navrhovateľ si však uplatnil úroky z omeškania len vo výške 8 % ročne od 15. 03. 2015 a nakoľko je súd návrhom viazaný, priznal navrhovateľovi požadované úroky z omeškania 8 % ročne od 15. 03. 2015, ale

len z istiny, t. j. z čiastky 3 754,77 eur. Úroky z omeškania z nezaplatených úrokov z úveru, vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, navrhovateľovi nepatria a v tejto časti preto súd návrh takisto zamietol.

Z uvedeného potom vyplýva dôvodnosť nároku navrhovateľa len v časti, pokiaľ sa tento domáhal priznania istiny vo výške 3 754,77 eur a úrokov z úveru do zosplatnenia vo výške 205,08 eur, čo je spolu 3 959,-eur. Dôvodný bol nárok navrhovateľa aj v časti, pokiaľ sa domáhal priznania úrokov z omeškania 8 % ročne zo sumy 3 754,77 eur od 15. 03. 2015 do zaplatenia. Vo zvyšku návrh dôvodný nebol, a preto ho súd zamietol.

Navrhovateľ mal v konaní úspech v prevažnej časti. Uplatnil si náhradu trov, ktoré vynaložil na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 226,50 eur, keď základom pre vyrubenie súdneho poplatku bola len uplatnená istina a nie jej príslušenstvo. Pokiaľ ide o istinu, navrhovateľ mal neúspech iba v nepatrnej časti, a preto mu súd v zmysle § 142 ods. 3 priznal náhradu trov vynaložených na zaplatenie súdneho poplatku v plnej výške, t. j. 226,50 eur.

Vzhľadom na sociálnu situáciu odporcu, súd tomuto povolil na zaplatenie istiny spolu s úrokmi z omeškania mesačné splátky po 80,-eur a na zaplatenie náhrady trov konania mesačné splátky po 10,-eur. Súd zohľadnil príjem odporcu, počet vyživovacích povinností a výšku dlhov. Prvá splátka bude splatná do konca mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku s tým však, že ak odporca neuhradí čo len jednu splátku, stane sa splatným celý dlh naraz.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p., v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p., odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.